

[Kirsten Jacobsen.]

sine vælgere om, hvordan man behandler de liberale synspunkter, som står i venstres program, og som alle tidligere ledere af partiet venstre her fra denne talerstol har stået og talt så højt om.

Jeg vil gerne sige om de ændringsforslag, der er stillet, at de for en gangs skyld er resultatet af et sagligt udvalgsarbejde. Jeg har da været meget glad for, at forligspartierne i hvert fald var så realistiske, at de fandt ud af, at selv om de nu havde et forlig, så kunne det jo godt ske, at der var nogle ting, som kunne drøftes undervejs.

Nogle af de ændringsforslag, der er stillet, betyder et lille bitte bitte nyk væk fra det helt socialistiske, som boligministeren havde lagt foran os, dengang han fremsatte forslaget den 25. marts, og derfor vil fremskridtspartiet naturligvis kunne stemme for de fleste ændringsforslag, fordi de som sagt gør det oprindelige lovforslag en lille bitte smule mindre skadeligt, end det oprindelig var. Men jeg vil bestemt ikke undlade at gøre opmærksom på, at resultatet, som vi har nu, på mange punkter er nøjagtig lige så restriktivt som det første forslag.

Jeg har ikke noget imod, at socialdemokratiet politisk ikke kan lide ejerlejligheder – det synes jeg bare socialdemokratiet skal sige. Jeg synes ikke, man skal lave en masse besværligt lovgivningsarbejde, som simpelt hen er så umuligt at læse, at fagkundskaben siger, det er meget svær sagsprosa, som kun henvender sig til eksperter, og bruge så meget tid og så meget arbejde på at lave et stop for ejerlejligheder. Socialdemokratiet kunne såmænd lige så godt have støttet hr. Wilhelms forslag, for det er jo i realiteten det, der kommer til at ske. Socialdemokratiet vil bare gerne stå sig godt med alle mennesker, også med partiet venstre, og så prøver man på at bilde befolkningen ind, at man er meget flinkere, end man er.

Der er mange, mange grunde til, at det er et stop for ejerlejligheder. Ingen fornuftige grundejere vil overdrage deres ejendomme på de betingelser, der er skitseret i dette forslag.

Hvad angår de fire ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet sammen med det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, vil jeg prøve at begrunde, hvorfor vi har fundet det nødvendigt at stille nogle ændringsforslag, når vi til syvende og sidst vil stemme imod dette restriktive indgreb i ejerlejlighedsloven.

Vort første ændringsforslag, altså ændringsforslag nr. 2, går ud på, at tofamilieshuse skal undtages fra ejerlejlighedslovens regler. Grunden til, at vi stiller dette ændringsforslag, er, at det er normal praksis, at tofamilieshuse ikke er undergivet boligregulering. Vi har altså fundet, at de heller ikke bør være det i fremtiden. Jeg har oven i købet hørt, at selv socialdemokratiet fandt sympati for tanken, men så blev man enig om, at det nok ikke var så godt alligevel, når det nu var fremskridtspartiet, der havde fået ideen. Jeg vil anbefale folketingets medlemmer at stemme for dette ændringsforslag. Det er urimeligt, at man skal kunne opdele tofamilieshuse i anpartslejligheder, en ejerboligform, som folketinget har tilkendegivet ikke er god, for hvis man vil underkaste tofamilieshuse ejerlejlighedslovens regler, vil ejere af tofamilieshuse naturligvis helst undgå det, hvis de kan blive fri. Eftersom tofamilieshuse ikke er underlagt loven om boligfællesskaber, kan ejere af tofamilieshuse altså frit opdele deres ejendomme i anpartslejligheder, og det synes jeg er en dårlig idé. Jeg synes, tofamilieshuse skal undtages fra reglerne om boligregulering både her og andre steder i lejeloven, og de er jo altså også undtaget.

Det andet ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet sammen med de førnævnte partier, er ændringsforslag nr. 9, som går ud på, at det ikke skal være nødvendigt at eje sin ejendom i 5 år, før man kan få lov til at udstykke den i ejerlejligheder eller igangsætte den procedure, der skal til for at tilbyde ejendommen til lejerne. Jeg begriber ved Gud ikke, at venstre – undskyld, hr. formand! – kan tilslutte sig det, vi ønsker ændret. Hvis det nu havde drejet sig om landbrugsejendomme, er jeg sikker på, at venstre havde stået på hovedet; de havde aldrig accepteret, at man f. eks. ikke kunne lave sammenlægninger eller udstykninger eller noget lignende af landbrugsejendomme, før man havde ejet ejendommen i 5 år. Denne regel har ingen saglig baggrund, den er kun udtryk for det ønske, at vi skal begrænse ejerlejlighedernes antal mest muligt, og det kan vi gøre ved at lave alle de paragraffer, som går i den retning, og så er det i øvrigt lige meget, om der er nogen, der forstår, hvad vi mener.

Vort ændringsforslag nr. 12 går ud på, at det fortsat skal være tilladt at sælge ejerlejligheder på betingede skøder. Jeg kan ikke se, at folke-